

інтелектуальна, кваліфікаційна, професіональна, кадрова, технологічна та організаційна.

До складу організаційної частини кадрового забезпечення підприємства відносять високий рівень організації та культури праці, а саме чіткість, ритмічність, погодженість трудових зусиль та високого ступеня задоволеності робітників своєю працею. Організаційна складова кадрового забезпечення в багатьох факторах визначає ефективність функціонування трудового колективу як системи загалом та кожного працівника зокрема, що пов'язано з ефективним використанням кадрового потенціалу та здатністю підприємства витримувати виклики сучасних умов ведення бізнес-процесів. [3]

Список використаних джерел:

1. Бардадим О. Концепція стимулювання креативності персоналу підприємства на основі аналізу його компетенцій. *Економіка та держава*. 2010. Вип. 9. С. 70–73; 2. Шаповал О. А., Котенок С.Б. Теоретико-методичні засади управління кадровим забезпеченням підприємства. *"Держава та регіони. Науково-виробничий журнал. Серія: Економіка та підприємництво"*, 2019. № 4 (109). С.134-137; 3. Шаповал, О. А. Концепція управління персоналом підприємства в системі кадрового менеджменту. *"Науковий вісник Ужгородського Національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство"*, 2020. Вип.31. С.141-145.

Шелудько Л.В. канд. екон. наук, доцент
Крайня Л.О. здобувач вищої освіти ступеня бакалавр
Державний біотехнологічний університет, Україна

Економічні та соціальні наслідки безробіття

Соціально-економічні наслідки безробіття, поряд з бідністю та соціальною нестабільністю, вважаються однією з найсерйозніших глобальних і національних проблем.

У Законі України «Про зайнятість населення» поняття безробіття сформульовано як соціально-економічне явище, за якого частина осіб не має змоги реалізувати своє право на працю та отримання заробітної плати (винагороди) як джерела існування [1].

Дійсно, під час перехідного періоду єдиний спосіб заохотити працевлаштування більшої кількості людей з метою більш раціональної структури зайнятості – це вивести їх із неефективних галузей. У той же час запровадження драконівських заходів, схоже, призведе до масових корпоративних банкрутств і хвилі безробіття, що неодмінно спровокує соціальний вибух.

Дуже часто оцінюється лише економічний вплив безробіття у вигляді кількості звільнених працівників і розміру виплачених допомог без фактичної оцінки нерозрізнених і сукупних соціальних наслідків. Проте ступінь негативного впливу безробіття на національну ситуацію залежить від

конкретних параметрів соціальної ситуації. Хочу підкреслити, що існує не тільки можливість оцінити соціальні збитки чи непрямі втрати в економіці (через скорочення тривалості робочого часу, інтенсивності праці та продуктивності), а й прямі витрати, пов'язані зі збільшенням державних витрат на подолання негативних соціальних процесів.

Ці дослідження, безперечно, представляють інтерес для України, оскільки дозволяють чіткіше окреслити межі проблеми та, відповідно до особливостей сучасного соціально-економічного та політичного розвитку країни, шляхи виходу з кризової ситуації. Оскільки певні особливості ситуації в українській економічній та соціальній сфері унеможливають механічне перенесення та відтворення методик, що використовуються за кордоном, необхідне певне логічне переосмислення запропонованої методики дослідження, а також використання скоригованої методики дослідження.

Небезпеку для суспільства становить не безробіття як таке, а відсутність механізмів регулювання та надійного захисту безробітних.

Загроза безробіття в Україні пов'язана не з кризою виробництва, ємності ринку в західному світі, а з кризою сучасного недовиробництва, неузгодженості процесу емансипації, перерозподілу та зайнятості, тобто глибокі деформації, які відбулися в попередній економічній системі та в наступній економічній політиці.

Західні економічні школи притримуються різних поглядів на причини і сутність безробіття. Таким чином, класичний аналіз не розглядає безробіття як серйозну економічну проблему, оскільки вважає за причину завищені заробітні плати, а в умовах вільного ринку такий стан не може зберігатися довго. Ефективним заходом щодо боротьби з безробіттям вважається саме зниження заробітної плати до рівня економічної рівноваги.

Безробіття характеризується двома основними показниками: рівнем і тривалістю. Передусім негативні наслідки безробіття в країнах перехідної ринкової економіки. Пояснюється це тим, що система матеріального забезпечення тут знаходиться в стані становлення, а тому недостатньо ефективна; відсутність фінансових ресурсів не дає змоги підтримувати допомогу по безробіттю на більш-менш прийнятному рівні.

Загалом безробіття, як економічне та соціальне явище ринкової економіки, є проявом відносного перенаселення, появи відносно зайвих людей. Однак це не абсолютне перенаселення, а лише відносна потреба в робочій силі для рентабельного ведення бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про зайнятість населення» від 01.01. 2018 р., підстава 2148-19. URL : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>.